

શ્રી

આતમાનંહ પ્રકાશ.

દોષરો.

આત્મવૃત્તિ નિર્મલ કરે, આપે તત્ત્વવિકાશ;
આત્માને બ્યારામ હે, આત્માનંહપ્રકાશ.

પુસ્તક ૧ લું વિડામ સેવત ૧૫૫૮—લાદરવો. અંક ૨ નો.

પ્રભુસ્તુતિ.

માલિની.

જિનવર જયકારી ડેવલજાનધારી,
વિમલપદ વિહારી, સર્વદા નિર્વિકારી;
અવિચલ 'અધ્યહારી સંયમાધાર ભારી,
સુખદ શરણ કારી શાંતિ આપો સુધારી. ૧

ગુરુસ્તુતિ.

મનગમિતી જનોના ^૩કામના કદ્દપ્રવૃષ્ટ,
ભવલય દુરનારા ભક્તના ^૩સર્વરક્ષ;

૧ પાપને નાશ કરનારા, ૨ મળોરથના, ૩ સર્વ રાતે રહા કરનાર.

२६

ग्रात्मानंदप्रकाश।

करी ४ सतत विहारे नित्य धर्मापकारी,
युद्ध यरणु अभारे शर्णु हो कष्टहारी. १

सज्जन स्तुति.

शार्दूल विकीर्ति.

५ श्री शांति शिव शुद्धि ६ शात शमता श्रद्धा अने शक्तिए,
शोभा आवक्ता ७ श्रुतश्रवणुता शिक्षातशु ८ व्यक्तिए;
श्रेयः ९ शंकर शांतदृप शुभ— ए शोभे १० शकारो धरी,
शोभे वे नररत्न आ जगतभां तेने नमु आदरी. १

राखे निर्भलटेक एक जगत्मां भिथ्या न भाषे कही,
छाडी स्वार्थ परार्थ साधन करे क्यारे इरे नै ११ वटी;
प्रेमे गुरणु यै प्रभाणिक रही सत्कार्यने आचरी,
शोभे वे नररत्न आ जगतभां तेने नमु आदरी. २

छाडीने छलता विहारी १२ खलता १३ सौजन्य संगे रमे,
हेणीने शुभ अन्यनु १४ हृदयने आनंद साथे गमे;
आपे १५ आहुत तेजथी समडिते सत्प्रेम ने पाथरी,
शोभे वे नररत्न आ जगतभां तेने नमु आदरी. ३

४ हमेसा विहार करी. ५ धर्मशोभा. ६ सुख-साता ७ शास्त्रनु अवणु. ८
स्पष्टता. ९ कल्याण १० शोलशक्ता ने धारण करी. ११ क्यारे मेलाने
इरे नही. १२ तुम्हारी. १३ सत्त्वनता. १४ आहुत-जैन धर्मना तंत्रया.

આર્હત મહાસમાજનું ઉદ્ઘાષ્ક.

૨૭

ભારતવર્ષીય આર્હત મહાસમાજનું ઉદ્ઘાષ્ક

વસંતનિલકા.

આશેષ છે સમય ^૧સત્કૃતિ સાધવાનો,
વિદ્યા તણો વિજય નાહ ગળવવાનો;
જીવાસ ^૨અંતર ધરી જન સૈ પથારો,
ઉદ્ઘોત આર્હત સમાજ તણો વધારો. ૩

વક્તા અની વચન પુણ્ય થડી વધાવો,
આનંદથી જીવના શુભગીત ગાવો;
સાધાર્ણના સકલ સાધન ને સુધારો,
ઉદ્ઘોત આર્હત સમાજ તણો વધારો. ૪

સ્થાપો મલી ^૩સુખ્ય સર્વવિષે સુધારો,
કાપો ^૪કુકષ્ટકર ડેવલ ને કુદ્ધારો;
ધારા ધડી પ્રગટ સત્વર તે પ્રસારો,
ઉદ્ઘોત આર્હત સમાજ તણો વધારો. ૫

સંભાલી તીર્થ જિનચૈન્ય બધા સમારો,
આશાતના પચ્ચિલ તેણ તણી નિવારો;
ને લુણ્ણ હોય અતિ તે ધનથી ઉદ્ધારો,
ઉદ્ઘોત આર્હત સમાજ તણો વધારો.... ૬

૧ સત્કૃતિ-સારાકાર્ય. ૨ હૃત્યમાં ૩ સુખ આપનાર ૪ નકારા કરને
કરનાર. ૫ બધા.

३८

આનંદ પ્રકારા.

સત્તુસ્તદી વિમલ આર્હત ધર્મના જે,

ભંડાર ભૂમિ ગૃહમાં સડતા બધા તે;

તે સર્વ મુદ્રિત કરે નહીં તે વિસારો,

ઉદ્ઘોષ આર્હત સમાજ તણેં વધારો. ૧૧

પ્રેમે રચે પ્રતિ પુરે જિનપાઠશાલા,

આપી સહાયજ કરે યુધ જૈન બાલા,

સદજ્ઞાન સાધન પ્રશસ્ત બધા પ્રચારો,

ઉદ્ઘોષ આર્હત સમાજ તણેં વધારો. ૧૨

શ્રી શ્રાવિકા સરસ બોધ થકી પદ્ધાવો.,

સત્તુનીએ કુલવધૂ ગુણથી ગળવો;

કુંડા કરી જન નિરાશ્રિત ને ઉગારો,

ઉદ્ઘોષ આર્હત સમાજ તણેં વધારો. ૧૩

શાર્દૂલવિકીડિત.

ગાંઝે ભારતવર્ષ આજ જયથી રંગે ઉમંગે અતિ,

શોભો સુંદર રંગ મંડપ ધરી સુંબાપુરી સર્વથી;

ખમો સંધ સમસ્ત આ જગતનો સૌ ઔદ્ય અંગે ધરી,

પામો પૂર્ણ પ્રતાપ પૂર્કર તણેં આનંદ ચિત્તે કરી. ૧૪

ધર્મદર્શનોનું કમીશન.

(ગયા અંકના પૃષ્ઠ ૧૩થી ચાલુ.)

આ પ્રકારના આર્યસત્યમાં પેહેલું હુઃખતત્વ છે. હુઃપ

૬ છપાવો. ૭ પ્રલોક સેહેરે. ૮ વિજાન કરો. ૯ જૈન બાલકોને. ૧૦ શ્રેષ્ઠ.

૧૧ કુલીન ક્રીતા ગુણ્યારી.

મધ્યર્થનનોસું મીશાન.

૨૯

અધુ હુઃખમય છે. જીવવું-હ્યાતીમાં રહેવું એજ હુઃખરપછે હુઃખમય જીવિતના હુઃખના કારણ ઇપે અજ્ઞાન (ભિદ્યાદિ) આદિ બાર ઉપાદાનનું માનેલાંછે; અને, “આ બધી હુઃખનો અનુભવ કરનાર વ્યક્તિ (શરીરપિંડ) ની ઉત્પત્તિ પાંચ કારણમાંથી માનેલી છે. એ પાંચ કારણ તેજ પાંચ સ્કર્ધ કહેવાયછે. સ્કર્ધ એટલે સચેતન અચેતન પરમાણું સમૂહ. જે એક સ્થાનેથી બીજે સ્થાને એમ ‘અનંતસ્થાન પ્રત્યે જેનું’ સંસરણ છે તેવો સંસારી જીવ અચે સ્કર્ધ માનેલોછે. તે પાંચ પ્રકારના સ્કર્ધનું સ્વરૂપ આ પ્રમાણે છે.

૧ ઇપસ્કર્ધ-તેમાં પૃથ્વી વાતુ વિગેરેથી બનેલું સ્તૂલ શરીર-વિગેર આવેછે.

૨ વેદનાસ્કર્ધ-તેમાંદ્રિય જન્યજ્ઞાન આવેછે અને સુખરૂપા હુઃખરૂપા અને અહુઃખરૂપા એ વેદનાના પ્રકાર અનુભવાયછે. એ વેદના પૂર્વકૃતકર્મના ઇલઙ્ગે પ્રામથાયછે. તે વિષે એક દધાંતછેક, એક વખતે અમારા પૌછગુરુ લિક્ષાર્થે ઇરતા હતા, તેવામાં તેમને પગમાં કાંટો વાગ્યો એટલે તેઓ યોઈયા કે, ‘હે લિક્ષુઓ, આજથી એકા છુંભાં ઇલઙ્ગમાં મેં એક પુરુષને ભાવાથી હુણ્યો હતો, તે કર્મના ઇલઙ્ગ ભને આ પગમાં કાંટો વાગ્યો.

૩ સંજ્ઞાસ્કર્ધ-તેમાં સર્વ પ્રકારના ભાવનું જ્ઞાન થાયછે. વલી નિભિતોદુઃખહુણુતમક પ્રત્યયમાં તેની વિશેષ સુટ્ટતા થાયછે. જેમ કે ‘ગાય’ એવી સંજ્ઞાછે, તેમાં જે ગાયપણું તે ‘ગાય’ એમ અહુણુ થવાનું નિભિત છે, તેવા નિભિતનું જીદુઃખહુણુ એટલે એ નિભિત અને પ્રત્યક્ષ જે ગાય તે બંનેને યોજના પણું તે. એ યોજના

૧ બણે-સ્થાને ૨ ગમન-પ્રવર્તને.

३०

આતમાનંદપ્રકાશ:

થાય ત્યારે 'ગાય' એ સંજ્ઞા સિદ્ધ થાયછે. અને પ્રત્યય એટલે એ માણે ૧ જાતિ અને ૩૦યજિતનો યોગ કરીને જે સવિકલ્પ જ્ઞાન થાય તે સંજ્ઞાસ્કર્ધ કહેવાય છે.

૪ સંસ્કારસ્કર્ધ—તેમાં મનોવૃત્તિ ઇપ વાસના અને અપુણ્ય પુણ્ય વિગેર ધર્મસભૂતાય આવે છે. વલી તે સંસ્કારના પ્રયોગથી પૂર્વાનુભૂત વિષયનું સમરણ ચિંતનાદિ પણ થાય છે.

૫ વિજ્ઞાન સ્કર્ધ—તેમાં જ્ઞાન, વિચાર અને ઝુદ્ધ પ્રમુખ આવેછે. વલી ઇપવિજ્ઞાન, રસવિજ્ઞાન એ આદિ નિર્વિકલ્પ વિજ્ઞાન એટને વિશિષ્ટજ્ઞાન તે વિજ્ઞાન કહેવાય છે. 'આલોચના માત્ર એવું જે પ્રથમ જ્ઞાન તે નિર્વિકલ્પ કહેવાયછે, તે બાલક અને મૂક વિગેરમાં હોયાં'. આ પાંચ સ્કર્ધ દુઃખતત્વ (પેહેલાં મહાસત્ય) ની સાથે પૂર્ણ સંબંધ રાખેછે. તે પાંચ સ્કર્ધ શિવાય સુખ, દુઃખ, ઈચ્છા, જ્ઞાન અને દ્રોષાદે કનો આધાર ભૂત "જ્ઞવ—આત્મા" એવો ડાઈ પદાર્થે સિદ્ધથતો નથો. કહિ ડાઈ પ્રત્યક્ષ અને અનુમાન પ્રમાણુથી જ્ઞવ—આત્માને સિદ્ધકરણા ધારે તો તે સર્વરીતે વ્યર્થજ ઠરેછે. સુખ દુઃખ, ઈચ્છા, જ્ઞાન અને દ્રોષાદે કનો આધાર ભૂત જ્ઞવ—આત્મા પ્રત્યક્ષ પ્રમાણુથી તો સિદ્ધ થતો નથી. અનુમાનથી પણ સિદ્ધ થતો નથી ડાઈ તેની સાથે ૩૦યભિયર ન પામે તેવું 'સાહુચર્યવાનું' લિંગ (ચિનહુ) જરદું નથી અને પ્રત્યક્ષ તથા અનુમાન એ એ વિના, અર્થ અહુણુમાં ઉપયોગી થાય એવું ડાઈ પ્રમાણ અમારે બીલકુલ માન્ય નથી, માટે સ્કર્ધ પાંચજ છે એ નિર્વિવાદ સિદ્ધ થાયછે.

અપૂર્ણ.

૧. જાતિ એટલે ગાયપણું તે. ૨. વ્યક્તિ એટલે તેનું પ્રત્યક્ષ સ્પષ્ટક્રિય-આકૃતિ.

૧. વિચાર કરવા માત્ર, ૨. મુંગોમાણુસ ઉદ્ઘારણથાયતે. ૩. સાથે રહેવુતે.

जैनशारदानो विलाप.

३७

जैन शारदानो विलाप.

(ऐक अद्भुत स्वर्जन.)

वसंतशुत्र प्रवर्तती हुती, वायु भंडभंड संचारथी नव कु-
सुभित तद्याथी तरंगित थर्थि भडरंहना सुगंधने अहींथी तहीं
ईवावतो हुतो, पक्षीया दिवसे भधुर कंठना गीत गाइ अभितथर्थि
शांतपणे पञ्चवशस्यामां सुताहुता, नागरिका दिवसना व्यवसायमांथी
मुक्तथर्थि निद्राना उत्संगमां पडया हुता, अद्यनिद्रालु मुनिवरो प्रति
कुमणुना समयनी राहउलेइ आत्मथिंतन करता हुता. आ समये
रानि निज पोहोरमां प्रवेश करती हुती. तेवामां ऐक अद्भुत स्वर्जन
नो हेघाव थयो. जाणे भारे कुआध धार्मिक कार्य प्रसंगे हेशांतर गमन
उरवुं पडयुं. ललाटे भंगलतिलङ् करी हाथमां सुशोलित श्रीकुल लहर
अग्निरथमां आउढ़ थयो. पवन वेगे चालतो अभिरथ सौराष्ट्र हे-
शने जहांधन करी गुर्जर हेशमां लध गयो. ऐक जनसमुदायवालां
स्टेशने जितरी हुं आगल चाहयो, त्यां ऐक गृहस्थनो भेलाप थयो. ते
जाणे पूर्व परियित होय तेम तेनी साथे वार्ताविनोदनो प्रसंग चाहयो.
वार्ता प्रसंगे आ स्टेशनथी क्यां ज्वायछे अने आ कुयुं नगरछे? ए
म पुछवामां आव्युं ते अहस्थे जणुव्युं, भाइ, आ नगरनुं नाम
अणुहिलपुरपाटणु छे. आ नगर गुजरातनी प्राचीन राजधानी
छे. भषाराज सिद्धराज अने कुभारपाल जेवा धर्मिराजयोनी
आ राज्यभूमि अने क्षीर्तभूमि छे. आ सांबली भारा भ-

१ रेखवेगाडी.

३२

આત્માનંદ પ્રકારા.

નમાં અપાર આનંદ ઉત્પત્ત થયો. હું તે ગૃહસ્થની રજ લઈપાઠ-શુના વિશાળમાર્ગમાં આગલ ચાહયો. નગરદ્વાર આગલ આવતાં મને ડાઈઅલૈટિક આનંદ થવા લાગ્યો. તે ભૂમિના પરમાણુ એચે મારા આસ્તિક હૃદયમાં ઉત્તમ અસર કરવામાંડી. જૈનધર્મની પ્રાચીન ઉન્નતિ હૃદયમાં ખડી થઈ. મહારાજ ગુર્જરપતિની અમારીધોંષણું યાદ આવી શીહેમચંદ્રસુરિની અલૈટિક વિદ્વતા અને તેમણે વધારેલી આહૃત ધર્મની અંથસમૂહ્દી સમરણુમાં આવી અને પાઠણમાં આવેલી શ્રીજિનચૈત્યની શ્રેણીએના દર્શાન કરવાના મનોરથ થવા લાગ્યા.

નગરદ્વારની નજિક આજ્યો ત્યાં ડાઇ અદરથ ઝીનો કરણું ભરેલો રૂદ્ધનસ્વર કાંત પડ્યો. તે સાંલળતાંજ ચરણનીગતિ સ્થલિત થઈ અને તે જણુવાનું હૃદયમાં ડેતું થતાં, તે સ્વરને અનુસ્વારે આગલ ચાહયો. ત્યાં જતાં પાઠણના પનિત્ર ઢીક્હાની ખાહાર પાપાણની વેહિકા ઉપર એક સ્વી બેઠેલી જેવામાં આવી. તે યુવતિ છતાં જરાળ્યું હોય તેવી દેખાતી હતી. શ્વેતવસ્ત્ર પહ્રેયા હતા. લલાટ ઉપર જ્ઞાનતેજ ગ્રલઢી રહ્યું હતુ. દિવ્યસ્વરૂપથી જાણે પનિત્રતાની હેવી હોય તેમ જણાતી હતી. તેનાનેત્રમાંથી પડતી અશ્વધારા કંઠમાં ધારણુ કરેલા મુક્તાહાર ને પુષ્ટિ આપતી હતી. તેની આગલ પોતાની સ્વામિનીને હું એ હુઃએથઈ હોય તેવી એક મધુર વીણા શૂન્ય જેવી પડી હતી. શાસમાં કહેલા ઉઠલાએક ચિનહેરી મેં તેને હેવી રૂપે જણી લીધી મેં સમીપ આવી એ સુંદર દેવીને શિરથી નમન કર્યું

૧. એટલી ૨. ઉક્ષાવસ્થાવાતી.

जैनशारदानो विदाय.

33

मने सभी पर्यावेलो अणु तेणु ए पोतानुं इहन जरा मंह करवा भांडयु.

मः अंजली जेडी कुछुं-हेवी आप डाणुणो ? आवी भधराने आ पवित्र भूमिमां इहन डेम इरोछो. ? आवी भनो-हर लव्य भूति हु अनुं पात्र डेम थर्ह छे ? के भूमिमां आप इहन इरोछो, ते आहुत धर्मनी उन्नतिनी भूमि छे. अहिं-हुर्षना अकुने अहो शोडना अकु डेम पडे छे ? ते सांबली दिव्यभाला इहन करती ओढी-ड वत्स, हु ज्ञाननी अधिष्ठात्री जैन-शारदाधुं ‘लातवर्षीनी लव्य भारती’ ऐवा तामथी पण विष्यात हुं. प्राचीन पांडितो परंपराथी भारी भूमि करता आव्याछे. जैन विद्वानोनी हृदय गुद्धमां भारो निवासछे. भानव ल्लवनमां धर्मनी ज्योति प्रगट करवा भारी शक्तिछे, संयमनी साथे भारो स-हवासछे. आहुतवाणीमां परम पवित्रपणे गवातुं ज्ञान ए भारी चैतन्यभूतिछे. हर्षन अने चारित्रमां भारा ज्ञान स्वद्भनो आविर्लाव नित्यनवी शोभाथी अने नवनवा भावथी प्रगट थायछे. ल्लवन क्षेत्रमां वापेलुं ज्ञानभीज आहुत धर्मना शिवद्वय इखने संपादन करावे छे. अवी प्रलाविक आ जैन भारती पाटणुना पवित्र स्थलमां इहन क-रेछे ए डेवा घेदनी वात ! लद्र, आ पांचमां आरोनो प्रोडाप प्रथम भारी उपर थयोछे. भारा श्रावक पुत्रो अज्ञान अंधकारमां हुणी ग-याछे. व्यापारनी चंचल लक्ष्मीना भोजशोभमां तेच्यो भशगूल थिह पोतानी खुर्वनी जितम स्थितिने खुली गयाछे, अटलुंज नहीं पणु पोताना नाम साथे कोडाएलो शालक राख्दनो गंभीर अर्थ पणु जाणुवाने प्रयास करता नथी.

वत्स, अत्यारे हु लव्यं कर स्थितिमां आवी पडी हुः भांडार

३४

અભાત્માનંદપ્રકાશ,

૩૫ 'કારાગૃહમાં પૂરાઈછું' જિધાઈએ કંસારી જતના થીએથી મારા પુસ્તક રૂપના ઊર્ધેદ થાય છે. મારું પત્રમય પુદ્ગલિક સ્વરૂપ
 ૩૨જ ઇથે થઈ અપિષ્ટાકૃતિ બનતું જય છે. આવા જિય કલે-
 કાલમાં આરો જીજ્ઞારક ડ્રાણ થશે એવી મને ચિંતા રહે છે.
 જ્યારે મારી પૂર્વસ્થિતિ સંભાડં છું ત્યારે નેત્રમાંથી અશ્વની ધારા
 વિશેષ આવે છે. પ્રથમ તીર્થેકરણાદિનાથ પ્રલુથી માંદી વીરપ્રલુ
 સુધી મારો મહેદ્ય સર્વોત્કૃષ્ટ પણે પ્રવર્તતો હતો. શ્રી વીર શગ-
 વંતની પછી જંખુસ્વામી સુધી મારી વિજય પતાકા ભારતવર્ષ ઉપર
 ઝરકતી હતી. તે પછી નિકાલદશી શ્રી ભદ્રભાડું સ્વામી, વાયોનંદ
 જીમાસ્વાતી, શ્રી સ્થૂલભદ્ર સ્વામી, આર્થમહાગિરિ, આર્થસુહસ્તિ-
 સૂરિ, આર્થસુસ્થિતસૂરિ, આર્થસુપતિખદ્ધસૂરિ, આર્થધ્રદિનસૂરિ,
 વજસેનસૂરિ, શ્રી પ્રવેતસૂરિ, શ્રીમાનતુંગરાઢિ, અને શ્રીહરિલદ્રસૂરિ, જેવા પ્રતાપી યુગપ્રધાન આચાર્યો એ મારો
 અદૈાકિક પ્રભાવ પ્રગટ કર્યાહતો છેવટે થોડાવર્ષ પેહેલા પંડિતવર્ય
 શ્રી અજિતદેવ સૂરિએ આ પવિત્ર પાઠણમાંજ મારો વિજયનાદ તરા-
 ન્યો હતો. તેઓએ ગુર્જરપતિ સિદ્ધરાજ મહારાજની સલામાં ચાન્ય
 વાદીઓનો પરાભવ કરી જૈનભારતીની જીજ્વતકીર્તિ ભારતવર્ષમાં
 ગવરાવીહતી, તેજ કાલે નણુકાદી અંથના કર્તા, કવિકાલસર્વજ શ્રા હે-
 મચાંદ્રસૂરીએ મહારાજ પાઠણપતિ કુભારપાલ રાજને પ્રભોધ-આપી
 મારા પ્રભાવિક નામને ભારતવર્ષમાં પ્રખ્યાત કર્યુંહતું. તે પછી પણ
 કટલાએક આચાર્યોએ મારી ભણ્યભક્તિ કરીહતી ને સંભારતાં મારું
 હદ્ય ભરી આવેછે, શરીર કંપી ચાલેછે અને કંઠ ગદ્ગાત્ર થઈજ યછે.

૧ કુદ્રાનામાં ૨ તુલાયે ૩ જોટના જેવા લુકો;

जैनक्षणिकानं विवापः

३५

जैनक्षणिकानं विवापः

वत्स, अशानी आवदा मारा पत्रभय जडस्वद्यपनी आशातना न थाय तेवुं समल्ल भने लंडरद्यप कारगृहमां पुरी राए छे. अने मारा चैतन्यद्यप ज्ञानस्वद्यपथी विमुख रहे छे. आ डेवी ऐहनी वात! मारा चिरूप ज्ञानस्वद्यपथी विमुख रहे वुं, अज मारी खरी आशातना छे, जडस्वद्यपनी आशातना भाव. द्र०य आशातना छे, आ विवेक तेब्बा अपिकुल जाणुता नथी. भद्र, कहेता कंपारी छुटेछेह, अहंपभाति आवदा धीर्तिवत्तमां धर्मतुं भाङ्गात्म्य समल्ल अगणित द्र०य खर्चेह, गजेंद्र उपर यडवामां धर्मनो उविष्ट ज्ञानवेछे, ज्ञाति धार्यमां आगल पडी धनवंतपणाने सार्थक करेछे अने डेवल सङ्काम तपस्याकरी धर्मधीर्ति इकावेछे, पण तेब्बा नी भनोवृत्तिमां ज्ञानना उद्घारनी वार्ता स्फुरतीनथी. ज्ञान ए अलौकिक दिव्य वस्तु छे, अम लेब्बा ज्ञानुता पञ्चनथी. ज्ञानरसना डेवा सुकुमार अपरिसीम यमत्कारेछे, डेवी अति उनत वासनाए छे, तेमांथी उत्पन्न थतां १प्रतिभा शक्तिना अति उनवल दृष्टिं अने अकितान लकितना डार्या डेवा आविर्भूत थाय छे, ए वात ते अज्ञानीयोना लक्षभांज आवती नथी. वली ते ज्ञाननी प्रतिभा भूर्ति कविना यमत्कारी ३नयननी पांसे पौतानुं सैंदर्य हेखाडे छे, तेनी भावना शक्तिन आ लूलोड परित्याग करी नवी नवी ३लोडात्तर सृष्टि रचेछे. ज्ञान उपासकनी शुद्ध कलभथी सैंदर्य सैष्ठव तथा प्रसाद शुण्थी परिपूर्ण सुलबित भाषा नीकलेछे अने छेवटे वैराग्य रसने पौषी सचियदानं द आत्मस्वद्यप दर्शावी सिद्ध शिलाना निर्भल शिवभार्गी तरइ हारी अयछे.

१ शक्तिन उपासकनी शक्तिन, २ नेत्र ३ लोडामां नहाय तेब्बी-अलौकिक.

३६

આત્માનંદ પ્રકાશ.

અનુભૂતિના વિષયના પ્રલાવથી તહેણ આજો એવા આધુનિક આવકો-

એ મને અધ્યમ સ્થિતિએ મોહેચાડી છે. કહેવાને વિલગીર છુંઝું, હાલ વિચરતા મુનિવરોમાં ડાર્ઢજ મારો ઉદ્ઘાર કરવા પ્રયત્ન કરેછે, તેઓ પણ જ્ઞાન ભક્તિમાં પદ્ધત રહેતા અયછે. ડેટલાએકોતો માત્ર આહારમલે તેટલું ઉપયોગી જ્ઞાન સંપાદન કરવાને આવકોની શુશ્વત્તા કરેછે. દરવર્ષે ચાતુર્માસ્યમાં શુદ્ધ આલણો ને શુદ્ધપગાર આપી અન્યાન્ય સ કરવા યોલાવેછે. સુષ્પેદ્વિકા સિદ્ધ કરી જિપાશ્રયના સિંહાસન ઉપર એરી અદ્યપભત્તિ આવકોની પર્ષદામાં વ્યાપ્યાનની ગર્ભના કરી વર્ષોડાચાવી પોતાના આત્માને ફૃતાર્થ માનેછે અને એથી પોતાના ૨. રિનનું સાક્ષય ગણેછે. તે એચે જાણું જોઇએકે, ચારિત્રનો દિંગ્ય અલંકાર જ્ઞાન છે. જ્ઞાનદ્વારા ભામંડલને ધારણું કરનાર ચારિત્રનું મુશ્શોભિત બિંબ અલૈનિક પ્રલાઘી પ્રકારોછે—જ્ઞાન એ ચારિત્રનું જીવન છે, દુદ્યના ગાઠ અંધકારને દૂરકરનાર આત્માનંદ દીપક જ્ઞાન જરૂરી-તિથી ^૧સતત પ્રજ્વલિત છે, જ્ઞાનમય ધર્મ જીવન ચારિત્ર વારી ^૨અનગારના આત્માને પરમશાંતિ આપેછે. અહો! એવા મારા જ્ઞાન સ્વરૂપના પ્રલાવને સાંપ્રતિકાલના સાધુએઓ લુલીઅય, એ ડેલી વિલગીરી! મારા જીવનો આધાર તે શાસનના પ્રલાવક સતતવિહારી સુનિ એ જિપર છે. તેમના ઉપરેશનો જીછલતો સાગર મોહમય નિદ્રામાં પડેલા આવકોના ^૩પ્રમાદ કાદવને જ્યારે ધોંઘ નાખરો ત્યારેજ હું મારા દુદ્યમાં જીદ્યની આરી કાંઈક વારણું કરીશ.

જિપરના વચ્ચનો યોલતાં યોલતાં તે દિંગ્યખાળાએ સુકત કર્ણે હન કરવા માંડયું, તે મુર્છાખાદ પૃથ્વી પર પડીગયા. કરનું અવલ-

૧ હમેશા. ૨ સાંદુ. ૩ ગુફાલ દ્વારા કાદવ.

जैनशारदानो चित्ताम्.

३७

भन करी में तेमने येडा कर्या, जसे सावध करीने अंजलिजेडी कहुः—माध्यम भाता, शांत थाएँ आपना उदयनी आशा भविष्य-
मां भारा जेवाभां आवेछे. हुं साराष्ट्र देशनो आकड़ हुं जैन शारदा
अने साधुनो उपासड छुं. आपनुं कृत्यामय इहन सांबली भने
अपार शोक थायछे, आपनो उद्धार थाय तेवा उपाय योजवा हुं तन
भन धनथी प्रथल उरीश, विहार शील विद्वान् साधुओनी सेवा क-
रीथ, प्रत्येक पुर अने आमे आपने भाटे लिक्षा भागीश, एट्टुंज
नहीं पाण भाड़ सर्व ज्ञवन आपना उदय साधवाभां योजु तवा
इ६ पर्याप्ताणु लहु ‘कार्य साधयामि वा देहं पातयामि’ अ-
निश्चय उपर आवश्यकित स्थिर रहीश.

आवा आशासनाना वयनसांबली शारदा शांतथर्दी योहया
वत्स, ते प्रथम कहुँडे के भविष्यमां भारा उदयनी आशा जेवाभां
आवेछे.’ ऐ शा उगाथी कहेछे हते कार्यारंभना के सत्य हेतु होय
ते भारी आगला खुद्दलीरीते ज्ञानव डे क्येथी भारी आशार५ लता-
ने ‘सिंचन भते. हुं झर्ता आवेशभां योहयो-भारती, हवे लय रा-
भशी नहीं आपनो उदय नक्कड़ आवेछे. सर्वगीवासी भद्राशय श्री
विज्यान-दसूरिनो शिष्यपरिवार आपनो उद्धार करवानो भद्रालारत
प्रथल करेछे. मुनिशुणु भंडित आर्यभद्राराज श्री कमलविज्य-
यजु जैन भारतीना मुख्कभलने प्रकृतित करवा गूर्णु उत्साही
प्रवर्त्तेछे. मुनिराज श्री कांतिविज्यज्ञ अने मुनिराज श्री हंस-
विज्यज्ञ जेवा विद्वान् साधुओ आ पाठ्यना जैन वर्गने मोह
निद्राभाथी जगाडे छे. दक्षिणाभां मुनिराज श्री राजविज्यज्ञ

१ छांत्युं ते.

३८

આતમાનંદપ્રકારા.

આપનો ઉદ્ઘાસ કરવાને ભથ્થન કરેછે પાંગાખમાં સુનિરાજ શ્રી ધ-
હલભવિજ્યજી પાંગાખના આસ્તિક સિંહેને જયત કરવા બીજે-
શામૃત વરસાનેછે. ગુજરાતના રાજનગરમાં સુનિરાજ શ્રી નેમવિજ-
યજી ખદ્ધપરિકર થઈ આમહતું કાર્યને સફળ કરવા પૂર્ણઉત્સાહથી
પ્રવત્તાએ. આ યુવાન સુનિવરે શ્રીડીમયં દ્રસૂરિના સવાલક્ષ શ્લોકના પા-
ચાગ વ્યાકરણના ઉદ્ઘારનો આરંભપણ કર્યો છે અને તે કાર્યને માટે
એકઝૈન સુદ્રાલય સ્થાપન કરવાનો નિર્ણય પણ કર્યાછે. સુનિરાજશ્રી
આનંદસાગરજી પણ ગુજરાતની રીમાં ઉપર જૈન શારદાની ઝીણિં
પ્રસારવાઉત્ત્વાસ ધરેછે સૌરાષ્ટ્રમાં આવેલા તીર્થરાજ શ્રીસિદ્ધાચલનો
રીમાંદ્વપર પન્ચાસ શ્રી ગંભીરવિજ્યજી જ્ઞાનનું જૈરવ ગજવાન
પૂર્ણપ્રયાસ કરેછે. માયાળુભાતા, ધીરજ રાખેટતમારા વિજ્યનાટકનો
નંદી થર થથ ચુક્યો છે. વલી કહેવાલે ખુશી ઉપજેછે ડે ભારત વર્ષનો
આર્ય ભારતીની જનમભૂમિ વારાણસીમાં તમારો વિજ્ય વાવનો
કુરકવા માંડયો છે. સુનિરાજ શ્રી ધર્મવિજ્યજી વિગેર જ્ઞાનેપાસક
સુનિવરેએ વારાણસીમાં વિધાવિજ્યનો મહાયજ્ઞ અસ્તરંભ્યો છે. આ-
દૃતવર્ગના ઉછરતા અર્ભકો જૈન જ્ઞાનનું પવિત્ર પાંડિત્ય સંપાદન કરે
તેવા સાધનો ઉલાકરી ઉદ્યની આરાના હંડા મૂલ નાખવા માંડયા
છે. જૈન વ્યાકરણ, જૈન સાહિત્ય, જૈન શાખદ્યોધ અને જૈન તત્ત્વ
જ્ઞાનના નવીન ધોરણો રચવાનો મહાનું પ્રયત્ન ચાલેછે, બીજે પણ
સ્થળે સ્થળે જૈનશાળાનું સ્થાપન થાય છે. વિશેષ કહેવાને આનંદ
થાય છે કે, સાંપ્રતિકાલની રાજભાષા (ધંબીશ)નું પાંડિત્ય મેલવા
કુટલાએક શ્રાવકના કુલીન કુમારો બાહેર પડતા જય છે, તેઓના
નવીન મગજમાં ઉત્તરતી જૈન શ્રદ્ધા બહુ કાર્યકરવા સર્વર્થ થશે. વલી

ગૃહસ્થાવાસમાં કેવલજ્ઞાની।

૩૬

યોડા સમયમાં જૈન કોન્ફરન્સ ભરવાની ચર્ચા ચાલેછે, જે જૈન-કોન્ફરન્સનો મહાસમાજ એકન થશે. અને ભારતનો સાક્ષર અને ધના ધ્ય આવક વર્ગ તેમાં આવશે તો ભારતી ! હું આપનો સૌભાગ્ય મૃદુ ઊદ્ઘાયલ ઉપર નત્વર ઉગતો જેવું છું.

આ સાંભળી શારદા હર્ષ પામ્યા. પોતાની અભિનવ આરા લતાને સંકુલ થણેલી જેવા લાગ્યા, મુખડમલ પ્રકૃતિનિયત થયું, દિંય શરીરમાં શેમોર્ડન થધ આવ્યો અને નેત્રમાં શોકાશુ હર્ષાધૂના રૂપે થઈ ગયા. ગીવીએનું ગર્જનાથી યોદ્યા-ધર્મવીર, તાર્દ કલ્યાણ થાયો મને હુઃખના વખતમાં તે પૂર્ણ સહાય કરી છે. જે સાધુઓ હું આવકા મારા ઊદ્ઘાયમાં તનમન ધનથી પ્રવત્તને હેઠાનું એયથને અને સિદ્ધપરમાત્મા તેમને શાંતિ આપને આટલું કહી તે આશીષ આપતા આકાશમાર્ગે યોદ્યાગયા અને તેમના દિંયદર્શનથીઓનાં દર્ગમાં રમતાં માનનેન ઊદ્ઘરી ગયા.

ગૃહસ્થાવાસમાં કેવલજ્ઞાની।

નિષુવન ભૂષણ સમાન, ત્રણ જગતના ઉપકારક અને સુરાસુરના ઈંગ્રેઝી સેવન કરતા એવા ચરમ તીર્થકર શ્રી વર્દ્માન સ્વામિને નિકરણ યોગથી અભિનંદન કરીને, મહામુનિરાજ શ્રી કુર્માધૂનાનું સંજ્ઞેયથી ચરિત્ર રચના ઉજમાળ થયો છું.

આ જાણુદ્વારાપના ભરત સૈવમાં ભગવનામનો અતિ રસાળ દેશ છે. તે ભગવ દેશની રસાળ ભૂમિને આભરણુંથ્રપ, અને સ્વર્ગની અલગાધૂરી ભાયે હરીકાર્ય ઉત્તનાર, અતિવિશાલ તથા અનેક

હેઠીપ્રભાનું ભૂવનોથી અલંકૃત એવી રાજગૃહી નામની નગરી છે. તે જ્ઞાનક્ષાળી રાજગૃહી નગરીમાં સકલ વિદ્વાઙ્મનોના પાંડિત્યનો પરીક્ષક તથા ન્યાયવંતોમાં શિરોમણિ અને ઇપ લાવણ્ય અને ચતુરાઇના નિવાસિપ શ્રોણીક નામે રાજી રાજ્ય હરે છે. રાજગૃહી નગરીની સમીપમાં ગુણશીલ નામનું સકલગુણોના આખણ ઇપ ઉધાન છે. તે ગુણશીલ ઉધાનમાં અનેક ભવ્યજીવોનો ઉપકાર કરનારા શ્રી વર્ધમાનન સ્વામી એકદા સમોસર્યા. વીતરાગ પરમ્પરાત્માતી ભક્તિને નિમિત્તે તથા અનેક જન્માંતરોના પાપની રાશનો ક્ષય કરવાના હેતુથી, દેવતાઓએ તત્કાલ તે સ્થાનકે મણિ, સુવર્ણ અને ઇપ્યમય ત્રણ માઝાર યુક્ત સમવસરણું રચના કરી. સમવસરણું રચના એવી ભવ્ય અને ચમત્કારિક કરી ડે આજ સમવસરણ હેખતાંજ ડેટલાએક ભવ્યજીવોના :અત:- કરણો ધર્મવાસનાથી વાસિત થતા હવા. ,સમવસરણને વિષે અદ્ભુત મહાપ્રાતિહાર્યની હેવો રચના કરતી હતા. તેમાં અશોક વૃક્ષ નીચે, મણિ માણિંડનાડિત હેઠીપ્રભાન સિંહાસન ઊપર બીરાળ, દાંયન વર્ણવાળા અને સમુદ્ર સરખા ગંભીર એવા વીર પરમાત્મા, પાંત્રીસ ગુણ ચુક્તવાણીની અમોદ વૃથિથી ભવ્યજીવિપ કમલ આણુને વિકસિત કરતા હવા. તે સમયે ભગવંતની મેધ સમાન અનેક લાભને પ્રસ્તુતનારી વાળુંથી બારે પર્દા સંતુષ્ટ ચિત્તવાળી થઈ. સંનયને અનુફૂળ ભગવંત હેઠના આપતાં યોદ્યા ડે, હે ભવ્ય જીવો! સસાર સમુદ્રમાં નિરંતર પરિબ્રમણ કરતા એવા જીવોને જ્યાંસુધી ધર્મની આમિ થતી નથી, ત્યાંસુધી નેચ્યોના આત્મા ભવૃત્સુંતતિને હુંકી કરવામાં સમર્ય થતા નથી; માટે તે ભવસંતતિને આદ્ય કરવામાં મદ-

जैनशारदानो विज्ञाप.

४२

प्रवर्तनां शुद्धं भवति अस्य विद्या विज्ञापनम्

वाव एवा प्रवर धर्मना चार प्रकार छे. १ आचार धर्म, २ हया धर्य, ३ किंचित् धर्म, ४ वस्तु धर्म. मूळ धर्मना चार प्रकार छे, अने तेना शुद्ध अविसंवाही कारण्यु इप, ^१दान, ^२शील, ^३तप ^४अने भाव आ चार धर्मना लेह छे. आ चार कारण्योतुं शुद्ध, स्वदपे अनुकरण्य करतां आत्मा शुद्ध चिदानंद स्वदपे प्राप्त करे छे. दानादिनुं भाव युक्त आराधन करवामां आने तो आत्मा मोक्ष प्राप्त करे छे. तेज कारण्यथी भाव धर्म आ चारे धर्मना कारण्योमां अति भहिमा वां छे. वर्णी आ भाव धर्मनुं ज मान आराधन करतां अनेक लब्ध्य ज्ञान संसार समुद्रनो पारपाम्या छे. तेथी आ भाव धर्म संसार समुद्र तरवाने प्रवर प्रवहणु समान छे, सर्वी, मोक्षइप भहेतना द्वारनी अर्गलाने त्रोडवाने वज्र समान छे, अंतःकरण्यमां निरंतर तेनुं चिंतनन करतां थकां भनवांछित इलने प्राप्त करावनार छे, अनेक अचिंत्य चिंताभहिं रत्न समान भावधर्म सर्व तीर्थकरोच्च सर्व धर्मने विषे प्रधानइप वर्णिवेल छे.

अना शुद्ध भाव धर्मनुं ज मान आराधन करतां, ज्ञानादि पठार्थना सूक्ष्म स्वदपे ज्ञेने किंचित् भाव अवगेध थयो नथी. तथा पंच महाव्रतइप परम चरित्र धर्मनुं लेणु आयरणु करी सेवन करेकुं नथी एवा इर्भा राणीनी कुक्षीना रत्नइप कूर्मापुत्र, गृहस्थावासमां वास करतां थकां, शुभ निमित्ते, अति समरण्यवान ना बगथी डेव गजान पामतो हवा.

परम उपकारी भगवंतनी आ चमत्कारिक हेशना अवण्यु करतां तेज समये धूरभूति अणुगार भगवंतना अंतेवासी प्रथम गण्युपर, गौतमगोत्री, समग्रानुरस्त संस्थानी, वज्रीष्वल नाराय संधयण्यवाला, कंचन समान हेहुनी डान्ति वाला, सुकुमाल सरीरना अवगेन्नवाला,

४२

च्यातमानंह प्रकाश।

अतिभृत तपश्चर्याना धारणु करनारा, तपश्चर्याना हेतीभ्य मान तेजःमि
भनेहरु धुतिवाला, निरंतर छडतपनु आराधन करतां परमलिङ्गः-
आने प्राम करनारा, उत्कृष्ट अंकशर्यने पालनारा, अठार साहस्र
शीतांगरथना धारी, शरीर संधांधी सर्वं शुश्रूषा तथा तथा भवताना
त्मागनारा, चैद पूर्व तथा चार ज्ञानना धरनारा, पांचसे आणुगांगो
साथे परवरेला, विपुल तेजे लेखाना संक्षेपनारा, श्री जैतमस्व-
भी, पुछवानो संकल्प थवाथी, स्वस्थानकथी उठी, लगवंतनी स
न्सुख आवी बणु प्रदक्षिणा दर्द, वंदनकरी, विनयसहित प्रभ
करता हवा।

लगवंत! जे कुर्मापुत्र भाग्यवंतोने विषे शिशमणिनुं वा-
ति अद्भूत दृष्टांत श्रवणु करवानी अभारी लक्ष्मासाने आप परि-
पूर्णु करो, ते कुर्मापुत्र गृहस्थावासमां रहेतां थकां, एवी डेवा प्रका-
रनी उत्तमलावना लावताहवा डे जेना प्रतापथी लोकालोकना स्वरू-
पने प्रकाशनारूप, लक्ष्मालुव सर्वं पदार्थनी उत्पत्ति, स्थिति अंते
लयना समय समयना वाच्य अवाच्य धर्मोने वतावनारूप अंते
सर्वं धाती कर्मोने क्षय करनारूप अद्वितीय स्वरूप इप्र प्रधान डेवल-
ज्ञान पाभताहवा।

इपानिधान लगवंत, जैतमस्वामिनी लक्ष्मासाने तम्ह करवा
योजनगामिनी अमृतसमान वाणीइप देशनानी वृष्टि करता हवा.
हे जैतम, जे कुर्मापुत्रनुं यरिन श्रवणु करवानी तमने धर्माधा थह
छे, ते कुर्मापुत्रनुं यरिन अत्यंत आश्र्यर्थ युक्त छे, तेथी एकाय-
भन करी, अन्यसर्वं व्यापारोने इधन करी, आवथी अंत पर्यंत
जे इहुं ते संपूर्ण रीते श्रवणु करो।

अपर्णी।

जैन केन्द्रसंस.

४३

जैन केन्द्रसंस.

(अतु संधान गतांक पाते १३ थी.)

सुश— के वे प्रकारे जैन धर्मना तथा जैनोना उत्कर्ष थाय
ते ते सर्वे प्रकारो अमलमां लाववा प्रयास करवो जेठिये.

निशासु— आ वभातनी केन्द्रसंसमां नव विषयो उपर विवेचन
करवाने चारणा जणावी ते नव विषयोना नेंध बहार
पाडेलो छे अने तेमां पण् सुधारो अथवा वंधारो कर-
वा सार केन्द्रसंसनी ऐडकनी शर्यात पेहेलां सूचना
करनारनी वजुद वाणी सूचना ध्यान उपर देवानो अ-
वकाश राख्येतो छे तेथी ते भाष्टतमां सुधारो या वंधारो
करवा सार के जणाववानी आवश्यकता होय ते अव-
श्य जणावरो.

सुश— के नव विषयोना नेंध प्रसिद्धिमां मुकायेलो छे, तेमांथी
आठ विषयो जैनधर्मना तथा जैनोना उत्कर्ष संबंधी
विवेचन करवाना छे अने एक विषय ते उत्कर्ष केवी
रीते थाय ते संबंधी साधनो निःपण् करवा भाष्टतनो
छे. आठ विषयोमांथी पण् केटलाएक जैनधर्मना उत्कर्ष
संबंधना छे अने केटलाएक जैनोना उत्कर्ष संबंधना
छे. जैनधर्मना उत्कर्ष संबंधना विषयोमां पण् के वे
विषयो मुकवामां आवेला छे ते ते विषयो पण् भाज
जैनधर्मनी अननति डम अटके तेटला पुरतुं कार्य क.
रवाने योआयेला छे. शर्यातनी केन्द्रसंस तेटला पु-

રતું કામ કરવાનો આરંભ કરે તો તે કાંઈ ઓછું કર્યું
કહેવાય નહીં; પરંતુ જૈનધર્મનો ઉત્કર્ષ કરવાની ધા-
રણા ને ડાન્ડરસની પૃથ્રુ પૃથ્રુ વ્યજિતના અંત:કર-
ણુમાં યથાર્થ રીતે વર્તતી હોય તો તે બાખતમાં માન
સૂચના એજ કરવાની છે કે જ્યાં સુધી જૈનધર્માચ્ચાની
સંપ્રાય માં વધારે થાય એવા સાધનોની યોજના થાય
નહીં ત્યાં સુધી વસ્તુતઃ જૈનધર્મનો ઉત્કર્ષ ગણ્યાય નહીં.
વર્તમાનકાળમાં કે જૈનો છે તેમાંનો ખુલ્લુ મોટો ભાગ
જૈનાભાસ કર્યો છે, તે જૈનાભાસોને પણ જૈનો ખના-
વવા સારુ ઉપાયો યોજવાની શરૂઆત કરવાની જરૂર
છે. આપણે સર્વે જાણીએ છીએ અને નિરંતર બોલીએ
છીએ કે, જૈનધર્મ તે સર્વોત્કૃષ્ટ ધર્મ છે અને વર્તુ-
તઃ સત્યધર્મ પણ જૈનધર્મનું છે, એવું જાણુતો
છતાં તૃથા નિરંતર બોલતા છતાં સમ્યગ્ દર્શનના
ચોથા લક્ષણ અનુકોણાના ભાવસ્વરૂપને ધ્યાનમાં લઈ ધ-
ર્મહીન આત્માચ્ચાની ધાખતમાં તેઓને ધર્મ પ્રાપ્ત ક-
રાવવાની જિજાસા જ્યાં સુધી અમલમાં સુકરવાની શ-
રૂઆત કરવામાં આવે નહીં ત્યાં સુધી વસ્તુતઃ જૈનધ-
ર્મનો ઉત્કર્ષ કરવાનું કામ શરૂ કર્યું કહેવાયજ નહીં.
આ સૂચનાના સંખ્યમાં મારે જાણુવાનું જોઈએ કે દુ-
નિયાની વસ્તિનો મોટો ભાગ ઔર્ધ્વમતને માનનારાચ્ચાનો
છે. અને હિંદુસ્તાનની વસ્તિનો મોટો ભાગ વેદ ધર્મનો
માનનારાચ્ચાનો છે. હિંદુસ્તાનમાં નેસો માણસો વેદ ધ-
ર્મને માનનારા છે તો એક માણુસ કૈન ધર્મને માન-

જનકોન્દરનસો

૪૫

નારો છે. એટલી નાની સંખ્યા ભાત્ર જૈન ધર્મને મા-
નનારની છે. અને તેમાં પણ જૈનાભાસોનો મોટો ભાગ
છે, તેથી ખરા જૈનધર્મભીંચાની સંખ્યા તો ખડુજ ના-
ની છે. તે નાની સંખ્યા, મોટી સંખ્યા ડેવી રીતે થાય
તેના ઉપાયો યોજવાની શરૂઆત કરવાની જરૂર છે.
આ ખાબતમાં એક સામાન્ય દૃષ્ટાંત ધ્યાન ઉપર વેવાની
જરૂર છે. અંગેજ સરકારનું હિંદુસ્થાનમાં રાજ્ય સંઘયાચા
પેહેલા ખ્રીસ્તીધર્મ માનવારો ડેઝપણ હિંદુસ્થાનનો વત-
ની નહોતો. થાડા વરસોમાં અર્થાતું લગભગ પચાસ વર-
સોમાં ખ્રીસ્તીધર્મના પાદરીઓએ ખ્રીસ્તીધર્મના વિ-
ચારો હિંદુસ્થાનના વતનીઓમાં કેલાવાનો આરંભ કર્યો.
બાધિબળના તેમજ બીજ અનેક અંશોના પૃથ્રુ પૃથ્રુ
ભાષામાં તરબુજમા કરાવી લોડાની દષ્ટ ઉપર સેહેલાધ્યથી
આવી શક તેવી રીતે તે અંશો મુકવાની યોજના કરી.
સ્થળે સ્થળે ખ્રીસ્તી ધર્મના પાદરીઓ તથા વડતાંઓ
સંપૂર્ણ સહનશીલતાનું અવલંખન કરી ભાષણું કરવા
લાગ્યા. વીલસન ડાલેજ જેવી ડાલેજે અને નિશાયો
સ્થળે સ્થળે સ્થાપન કરી તેમાં હેશીઓને આછી ઝીએ
વા મફત, રાજ્ય કર્તાની ભાષાનું જ્ઞાન, ખ્રીસ્તી ધર્મનું
ભાષણ સાંભળવાની કુરજ્જબંધી સરતે આપવા માંડયું.
એ પ્રમાણે ખ્રીસ્તી ધર્મનો પ્રચાર અનેક રીતે વધારવા-
ની યોજના કરી. જેને લધને કુંઠી મુદ્દતમાં લગભગ
વીશ લાખ ઉપરાંત હેશી કીશીયનોની સંખ્યા હિંદુ-
સ્થાનમાં થઈ ગઈ છે. દિનપરદિન હિંદુસ્થાનમાં અ-

૪૬

આતમાનંદ પ્રકાશ.

એજ ડેળવણીનો ફેલાવ વધતો જય છે અને દરેક ભંડી ડોમમાં તો અંગેજ ડેળવણી હલકી ડોમ કરતાં વધતી જય છે, તેથી ખાસ વિચાર કરવાનો તો એજ છે. કુટલાભ મેળવવાના સાધનોની ચોજના કરવામાં નહીં આવશે, વા વિલંબ થશે તો મૃળમાંથી પણ ટોટો થવાનો પ્રસંગ આવશે. કુટલાએક અંગેજ ભષેલા જૈનો જેક ખ્રીસ્તી ધર્મને માનનારા થયા નથી, કારણું કુ તે ધર્મના તત્ત્વજ્ઞાનમાં તેઓ કાંઈ પણ ગંભીરતા કુ સારદ્દપ જોતા નથી, પરંતુ તેઓના જૈન ધર્મના જ્ઞાનની અત્યંત ખામીને લીધે તેઓ વસ્તુતાના જેવા વિચારવાળા, વાખુવાળા તથા આચારવાળા થતા જય છે. તેથી તેવા વર્તનવાળા થનારાની સંઘાનો વધારો થતો અટકાવવા સાર્વ તેવા પ્રકારના સાધનો ચોજવાની પણ જરૂર છે. અંગેજ રાજ્યમાં વસનારી પ્રભાને કુટલી અંગેજ ભાષાના જ્ઞાનની આવશ્યકતાછે. તેટલીજ અલ્ફ તેના કરતાં પણ વધારે આવશ્યકતા, પુનિત ધર્મના ભાગમાં પ્રવર્તતા આચારમાંથી પતિત થઈ બ્રદ્ધાચારમાં પડતા અટકાવવાની છે. કદાચ ડાઈ એમ કહેશે કુ આ ડાન્ડરન્સે ધાર્મિક ડેળવણી સંબંધી વિષય ચર્ચાવાનો વિચાર નોંધપર લીધેલો છે; પરંતુ તે ખાખતમાં ખાસ લક્ષણમાં લેવાનું એ છેક માત્ર અંગેજ ડેળવણીના સંસ્કાર થડ રૂપે ભગ્નમાં જમ્યા પછી, ધર્મનું સામાન્ય જ્ઞાન તેમાં ફેરફાર કરવા રહિતવાનું થતું નથી. કુટલાએક ખાળડા એવા પણ હશ્ચિએ આવે

વृत्तांतसंग्रह.

૪૭

છે કે બાહ્યાવરણથી ધર્મગુરુના સહવાસમાં આવતા જતા રહેવાથી અને ધાર્મિકપોધતરદ્વારા તેમનું લક્ષ રહેતું હોવાથી અંગેજ જ્ઞાનમાં વધી ગયા છતાં લેશ માત્ર આચાર અષ્ટ થયા નથી તેમ થતાં નથી. તેથી જીવના ડેટલાએક બાળકા ગુરુસહવાસના અભાવને લીધે માત્ર અંગેજ જ્ઞાનમાં વધતાં, આચારઅષ્ટ અને શ્રદ્ધાઅષ્ટ થયા માલમ પડે છે; તેથી ખાસ વિજ્ઞાપ્તિ કરવાની એ છે કે બાળકાની જૈન ધર્મથી પ્રચ્છુતતા થતી અનુકૂળવાસાર તથા જૈન ધર્મની વર્ણનાં ઉત્તીત કરવાસાર કે “જૈન ધર્મના વિશિષ્ટ જ્ઞાનવાળા વક્તાજી” મોટી સંઘ્યામાં વ્યારવા સાર ઉપાયો યોજવાની જરૂર છે અને તે સાર તથા ડાન્ડરન્સે વિચાર ઉપર લીધેલા વિષયો અમલમાં લાવવાસાર નણું તત્ત્વનું અવલભન કરવું નેર્દેશ.

શિક્ષાસુ—કયા નણું તત્ત્વનું અવલભન કરવાથી ડાન્ડરન્સે વિચાર ઉપર લીધેલા તથા લેવાના વિષયો અમલમાં આવી શકે?

સુજા—સંપત્તિ — સમજશક્તિ — સંપ — આ નણું તત્ત્વનું — જેનું વિસ્તારથી સ્વરૂપ હવે પછી પ્રસંગ લઈને પ્રદર્શિત કરીશ.

વृત्तांત સंગ્રહ.

આવક લીમસી માણેકે અકટ કરેલી જૈન અથેની
મોટી સમૃદ્ધિ.

એક વખત એવો હતો કે, જૈન અથેના લિખિત પુસ્તકો

માન ભંડારમાં રહેતા હતા તેના રક્ષકો દરવર્ષે જ્ઞાનપંચમીને દિવચે દર્શન કરી ‘પોતે મોટી જ્ઞાન ભક્તિ કરી છે,’ એમ માનતા હતા. અંથને ખદ્દે ગરથના ગરબુ જોરજુઓ મંત્ર વિદ્ધાને બાને છલતાથી તેને છુપાવાને પ્રવર્ત્તિતા હતા. સંવેળી સાધુરત્નોની સંખ્યા થોડી હોવાથી પ્રત્યેક ક્ષેત્રો જ્ઞાનની ઉપાસનાથી વિમુખ રહેતા હતા. આ સમયમાં ગાઠ અંધકારમાં પડેલી જૈનોની અંથ સમૃદ્ધિ ને ઉદ્ઘાર કરવાનું કામ કેવા ડાઈ નૈન ગૃહસ્થ જેવામાં આવતો ન હતો. અભિનવ સુધરેલા રાજ્યના પ્રસંગને લઇ ધણું સ્થલોમાં મુદ્રાલયો જિધડતા હતા પણ ડાઈને જૈનઅંધોના ઉદ્ઘારનું કર્યું સ્મરણમાં આવતું નહોતું.

કાલ અડના થોડો એ સમય બદ્દાઈ ગયો. જૈન જ્ઞાનની અધિકારીને પોતાનું પત્રમય સ્વરૂપ પ્રગટ કરવા દર્શા થઈ અને તેમની પવિત્ર પ્રેરણા સર્વગ્રાવારી આવક ભીમસી માણેકના દૃદ્ધયમાં સ્વતઃ પ્રવર્ત્તી અને સત્ત્વર ઉદ્ધયમાં આવી.

જૈનવર્ગના સારા ભાગ્યે થોડા વર્ષમાં તો ભરતખંડના જ્ઞાન સાધનથી શુષ્ક એવા ક્ષેત્રોમાં જૈમયથોની મોટી વૃદ્ધિ થવા લાગી, અને તેથી ધણું વર્ષનો અંથ દુઃખાલ દૂર થઈ ગયો. સાંપ્રત કાલમાં ઢામો ઢામ જૈનઅંધો સુંદરરૂપે ઉછલી રહ્યા છે. જૈન પ્રજ્ઞ સુરોાલિત અંથરૂપ સાધનોથી જ્ઞાનોપાસના કરે છે. સુંદર પત્ર ઉપર લયું વર્ણિવાલા અને સુવર્ણિકાર યુક્ત મનોહર પુંડા ઉપર આપણે આર્હતલિપીના દિવ્ય દર્શન કરીએ છીએ. આ સર્વ માન ભરહુમ આવક ભીમસી માણેકનેજ ધટે છે.

આપણા સર્વગ્રાવારી જૈન અંધોદ્ધારક તે આવકવર્યે આજ સુધીમાં લગભગ નાનામોટા એકસો એશી અંધો બહાર